

GONDOLATOK A FOLYÓIRATOK FORGALMÁRÓL.

A Műszaki Könyvtárosok Tájékoztatójának olvasása közben sokszor elfog az öröm. Mint a legrégebbi vállalati műszaki könyvtárosok egyike ilyenkor végiggondolom azt a hatalmas fejlődést, amelyet a kezdés minden küzdelmétől a mai szép eredményekig elértünk. Az OMK és az alközpontok munkája ma már egyre erősebbé teszi a műszaki könyvtári hálózatot, és a Tájékoztató cikkei jól tükrözik együttes munkánk sikereit.

Az MKT legutóbbi számainak egyik legérdekesebb cikke - Balázs S. és Terebessy Á. folyóiratforgalom elemző tanul-

mánya is hasonló gondolatokat ébresztett bennem. A 10 évvel ezelőtt alakult KÖZTI könyvtárában régebben minden évben nagy meggyőzési hadjáratot kellett folytatnom a külföldi szaklapok előfizetése érdekében. Meg nem értés, rövidlátás, deviza-inség voltak a legnagyobb ellenségeim. Ma már viszont nálunk is belátják, hogy a folyóiratcikkekből ismerhetők meg a legujabb eredmények, hiszen a könyvek legjobb esetben is csak két évvel régebbi állapotokat tükrözhetnek.

Az említett cikk nagy fáradsággal összeállított táblázatai nagyon érdekes és elgondolkoztató következtetéseket idéztek elő saját munkámban. Megállapításait szeretném egy-két helyi sajátossággal kiegészíteni. A külföldi folyóiratok olvasottsága és a nyelvtudás között kétségkívül szoros összefüggés van. Nálunk, építészeti tervezői síkon, azonban annyival egyszerűbb a helyzet, hogy az építőművészeti lapokban közölt cikkek 90 %-a kép, ábra, metszet, alaprajz stb., és legfeljebb 10 %-a szöveg; így tehát az építészek még a kínai szaklapokat is megértik.

Az elmúlt évek folyóiratát én azonnal köttetem, mert nálunk a régebbi évfolyamok közkedveltségnek örvendenek. Nem ritka eset, hogy egy lap évfolyamát már negyedszer kell beköttetnem, annyira ronggyá olvassák. Ennek magyarázatára csak egy példát szeretnék felhozni. Most kaptunk megbízást a Vigadó tervezésére. Ennélfogva minden olyan folyóiratszámot keresnek, amely valamely a világon megépült hangversenytermet vagy színházat ismertett. Tehát a Review, a Design stb. 1950-es évfolyamai, amelyek az akkor épült londoni Royal Festival Hall terveit ismertetik, ma éppugy kézben vannak, mint a legujabb lapok számai. Csak az épületgépészeti lapok azok, amelyek, ha az év letelt, már nem érdekelnek senkit, illetőleg csak olyan ritka esetben, mint ahogyan a hivatkozott cikk is megállapította.

Nagyon helyesnek tartom a cikknek azt a kezdeményező javaslatát is, hogy a régebi évfolyamokból egy példányt az alközpont vagy a hálózati központ őrizzen meg.

A folyóiratok körözésére nézve az a szerény véleményem, hogy a körözésnek szerepelnie kell a forgalmi statisztikában. Én ezentúl oda is fogom számítani.

Liborcz Alice
